

само единъ единственъ пътъ не успѣхме да стигнемъ гостоприемния Комъ.

Бѣ Коледа. Съ мъжа пробивахме дълбокиѣ снѣгове изъ поноритѣ. Имаше и силна буря съ гъсти мъгли, често разкъсвани и пакъ събирани като че е широко шосе съ телеграфни стълбове. По тъмно се добрахме до „спасителния домъ“. И едва следъ тѣзи малки патила проумѣхме, защо толкова много сж се плашили отъ Петроханъ при зимнитѣ преходи и защо на тѣхнитѣ ханчета е дадено това пълно съдържание име — спасителни домове. А презъ нощта навалѣ такъвъ дебелъ снѣгъ, че съ мъжа можеше да се излѣзе навънъ. За отиване на Комъ и дума не стана. Мислихме само, какъ ще се върнемъ. Но и връщането излѣзе благополучно.

